

儿童素质教育必读

AN TU SHENG TONG HUA

安徒生童话

- 素质教育精品
- 儿童成长必读
- 名著经典精粹
- 名家名师选编

中国戏剧出版社

儿童素质教育必读

安徒生童话

主编：吴晓静

江苏工业学院图书馆
藏书章

中国戏剧出版社

前言

安徒生(1805-1875年)是丹麦著名的童话作家,举世无双的童话大师。童话创作确立了安徒生在世界文学史上的地位。他是北欧第一个赢得世界声誉的作家。作为文学童话的创始人,安徒生为世界儿童文学创作开辟了新纪元。

1835年元旦,安徒生在给一位朋友的信中说:“我现在要开始写给孩子们看的童话了。你要知道,我要争取未来的一代!”这年他正好30岁,从这时起直到他去世前三年为止,他专门创作童话,一共写了168篇童话故事。他的作品具有独特的艺术风格,即诗意的美和喜剧性的幽默。作品对统治阶级的剥削进行了无情地揭露和鞭挞,对劳动人民的苦难寄予深切的同情,具有深刻的现实性,堪称世界文化宝库中一颗璀璨的明珠。

如今,安徒生已经去世了100多年,然而他所创作的童话却早已传遍世界的每个角落,经久不衰,它们不仅深受小朋友的喜爱,而且也能深深打动成年人的心。

安徒生的童话作品给人们插上了飞翔的翅膀,让众多的心灵徜徉于碧海蓝天,我们有理由相信:这些童话将永远成为金色童年的最佳伙伴!

★ 目 录 ★

卖火柴的小女孩----- (1)

丑小鸭----- (11)

皇帝的新装----- (37)

豆荚里的五粒豆----- (43)

海的女儿----- (53)

拇指姑娘----- (77)

野天鹅----- (94)

mài huǒ chái de xiǎo nǚ hái 卖火柴的小女孩

zhè shì zhè yì nián de zuì hòu yì tiān běi fēng hū hū de guā
这是这一年的最后一天。北风呼呼地刮
zhe dà piàn de xuě huā piāo yáo zhe pū mǎn le fáng dǐng hé jiē dào zhē
着，大片的雪花飘摇着，扑满了房顶和街道，遮
zhù le suǒ yǒu hēi àn āng zāng de jiǎo luò jié bái ér yòu qīng lěng qiān
住了所有黑暗、肮脏的角落，洁白而又清冷。铅
sè de wū yún zài dī kōng duī jù zhe fǎng fú gěi zhè hán lěng
色的乌云在低空堆聚着，仿佛给这寒冷
de chéng shì yòu jiā shàng le gèng nóng zhòng de yì bǐ
的城市又加上了更浓重的一笔。

lù shàng de xíng rén bù yóu de jiā kuài le jiǎo
路上的行人不由得加快了脚

bù zhè me lěng de tiān shuí bù xiǎng zuò
步，这么冷的天，谁不想坐

zài wēn nuǎn de bì lú qián hé jiā rén
在温暖的壁炉前和家人

tuán jù ne rán ér jiù zài zhè
团聚呢！然而，就在这

hán lěng hé hēi àn zhōng què yǒu
寒冷和黑暗中，却有

yí gè xiǎo nǚ hái chì zhe jiǎo
一个小女孩赤着脚

zǒu zài mǎn shì jī xuě de dà
走在满是积雪的大

jiē shàng
街上。

安徒生童话

AN TU SHENG TONG HUA

安徒生童话

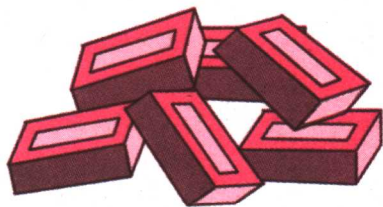
xiǎo nǚ hái lí kāi jiā de shí hòu shì chuān zhe yì shuāng tuō xié
 小女孩离开家的时候，是穿着一双拖鞋
 de nà shuāng xié yǐ qián shì mā ma chuān de duì tā lái shuō shí zài
 的，那双鞋以前是妈妈穿的，对她来说，实在
 tài dà le guò mǎ lù de shí hòu yǒu liàng mǎ chē fēi kuài de xiàng tā
 太大了。过马路的时候，有辆马车飞快地向她
 chōng lái tā xià de liǎn sè cāng bái huāng luàn zhōng xié zi pǎo diū le
 冲来，她吓得脸色苍白，慌乱中鞋子跑丢了
 yì zhī lìng yì zhī ràng yí gè kě wù de xiǎo nán hái qiǎng pǎo le tā hái
 一只，另一只让一个可恶的小男孩抢跑了，他还
 bàn zhe guǐ liǎn shuō zhè zhī xié jiāng lái kě yǐ zuò tā hái zǐ de yáo lán
 扮着鬼脸说，这只鞋将来可以作他孩子的摇篮
 li
 哩！

kě lián de xiǎo nǚ hái tā yòu lěng yòu
 可怜的小女孩！她又冷又
 è què réng tái zhe nà shuāng
 饿，却仍抬着那双
 dòng de má mù de jiǎo xiàng
 冻得麻木的脚向
 qián zǒu zhe jié bái
 前走着。洁白
 de xuě huā luò dào tā
 的雪花落到她
 jīn huáng de juǎn qū
 金黄的、卷曲
 de tóu fa shàng kàn
 的头发上，看
 qǐ lái shí fēn měi
 起来十分美
 lì rán ér zhè què shì yí fú
 丽，然而这却是一幅

ràng rén kàn le. jiù huì bù yóu zì zhǔ de
让人看了就会不由自主地
xīn suān de huà miàn xiǎo nǚ hái de
心酸的画面。小女孩的
shēn shàng jì zhe yí gè jiù wéi qún bó
身上系着一个旧围裙，脖
zi shàng kuà zhe yí gè zhuāng mǎn huǒ
子上挎着一个装满火

chái de dà xiāng zi shǒu zhōng hái zhuān zhe yì xiǎo bǎ huǒ chái tā féng
柴的大箱子，手中还攥着一小把火柴。她逢
rén jiù wèn xiān sheng mǎi hé huǒ chái ba tài tai mǎi huǒ chái
人就问：“先生，买盒火柴吧！”“太太，买火柴
ma rán ér gēn běn méi yǒu rén lǐ huì tā shèn zhì lián kàn dōu bù kàn
吗？”然而，根本没有人理会她，甚至连看都不看
tā yì yǎn
她一眼。

tiān jiàn jiàn hēi le xià lái xiǎo nǚ hái yì gēn huǒ chái yě méi yǒu mài
天渐渐黑了下來，小女孩一根火柴也沒有賣
chū qù tā chì luǒ zhe liǎng zhī xiǎo jiǎo duō duō suǒ suǒ de zhàn zài lǐn liè
出去。她赤裸着两只小脚，哆哆嗦嗦地站在凛冽
de hán fēng lǐ jiā jiā hù hù de chuāng zǐ kāi shǐ liàng qǐ wēn nuǎn de
的寒风里。家家户户的窗子开始亮起温暖的
dēng guāng jiē shàng piāo sǎn zhe kǎo é de xiāng wèi yīn wèi jīn tiān shì
灯光，街上飘散着烤鹅的香味，因为今天是
shèng dàn qián yè duì xiǎo nǚ hái xiǎng qǐ le míng tiān jiù shì shèng dàn
圣诞前夜。对，小女孩想起了明天就是圣诞
jié cǐ shí tā duō xiǎng huí jiā a kě shì tā bù gǎn huí qù yīn
节。此时，她多想回家啊！可是她不敢回去，因
wèi tā méi yǒu zhuàn dào yí gè tóng bǎn tā de bà ba yí dìng huì dǎ tā
为她没有赚到一个铜板，她的爸爸一定会打她
de yì xiǎng dào bà ba tā jiù jué de sì hū yǒu gè shēng yīn zài mìng
的。一想到爸爸，她就觉得似乎有个声音在命

安徒生童话

AN TU SHENG TONG HUA

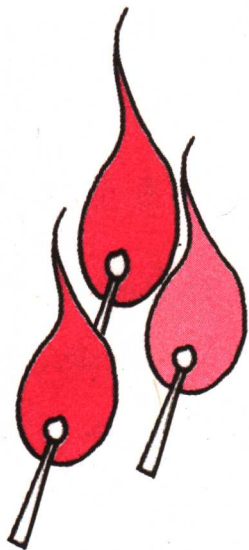
安徒生童话

lǐng tā yì gēn yě bù néng shèng mài bù wán jiù bié xiǎng huí lái!
令她：“一根也不能剩，卖不完就别想回来！”

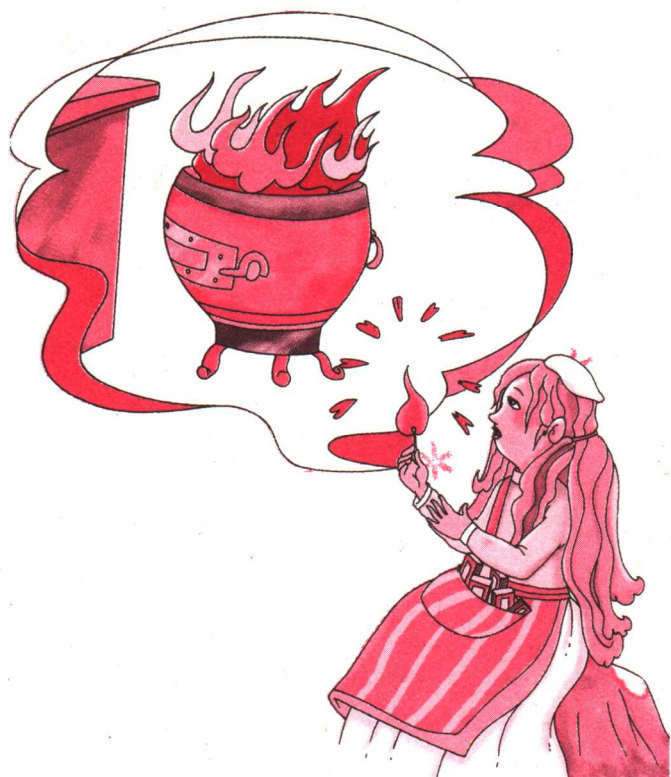
bà ba è hěn hěn de yàng zi zǒng shì zài dēng guāng zhōng tiào yuè
——爸爸恶狠狠的样子总是在灯光中跳跃。

xiǎo nǚ hái shí zài zǒu bú dòng le zài yí zuò fáng zi de qiáng jiǎo
小女孩实在走不动了，在一座房子的墙角
chù zuò le xià lái tā fàng xià huǒ chái xiāng jiāng shòu xiǎo de shēn tǐ suō
处坐了下来。她放下火柴箱，将瘦小的身体缩
chéng yì tuán bǎ xiān xì de shuāng tuǐ quán suō zài wéi qún dǐ xià yě xǔ
成一团，把纤细的双腿蜷缩在围裙底下，也许
zhè yàng huì nuǎn huo yì xiē kě shì tā què jué de bǐ xiān qián gèng lěng
这样会暖和一点，可是她却觉得比先前更冷
le
了。

diǎn yì gēn huǒ chái nuǎn huo yí xià duō hǎo a tā xiǎng kě
“点一根火柴暖和一下多好啊！”她想。可
tā zěn me gǎn ne bà ba yí dìng huì dǎ sǐ tā de
她怎么敢呢？爸爸一定会打死她的。

chī tā zhōng yú gǔ qǐ yǒng qì rán zhào
“哧”，她终于鼓起勇气燃着
le yì gēn huǒ chái huǒ yàn shì nà me wēn nuǎn
了一根火柴。火焰是那么温暖、
guāng míng jiù lián tā shēn hòu de qiáng bì yě bèi
光明，就连她身后的墙壁也被
zhè xiǎo xiǎo de huǒ guāng yǐng liàng le tā bǎ shǒu
这小小的火光映亮了。她把手
fú zài shàng mian jué de zì jǐ fǎng fú zhèng zuò
覆在上面，觉得自己仿佛正坐
zài yí gè dà huǒ lú qián gǎn dào cóng wèi yǒu guò
在一个大火炉前，感到从未有过
de shū shì hé wēn nuǎn tā qīng qīng bì shàng yǎn
的舒适和温暖。她轻轻闭上眼睛

jīng xiǎng jìn qíng de xiǎng shòu zhè yí fèn guāng míng hé càn làn
睛，想尽情地享受这一份光明和灿烂。

yí zěn me huí shì jiù zài xiǎo nǚ hái gāng gāng shēn chū shuāng
咦，怎么回事？就在小女孩刚刚伸出双
jiǎo xiǎng ràng tā men yě nuǎn huo nuǎn huo de shí hou huǒ yàn hū rán xī
脚，想让它们也暖和暖和的时候，火焰忽然熄
miè le huǒ lú yě bú jiàn le zhǐ shèng xià le guāng tū tū de yì
灭了！火炉也不见了！只剩下了光秃秃的一
dù qiáng bì yí piàn jī xuě hé tā shǒu zhōng de yí gēn shāo guò le de huǒ
堵墙壁、一片积雪和她手中的一根烧过了的火
chái gēng
柴梗。

安徒生童话

AN TU SHENG TONG HUA

安徒生童话

jǐn jiē zhe tā yòu huá

紧接着，她又划

liàng yì gēn huǒ chái huǒ chái

亮一根火柴，火柴

xiàng gāng cái yí yàng fā chū

像刚才一样发出

le hóng hóng de liàng guāng

了红红的亮光。

qiáng shàng nà kuài bèi huǒ

墙上那块被火

guāng zhào zhe de dì fang tū

光照着的地方突

rán biàn de xiàng báo shā yí

然变得向薄纱一

yàng tòu míng xiǎo nǚ hái kě yǐ yì zhí kàn dào lǐ miàn qù nà lǐ fǎng

样透明。小女孩可以一直看到里面去，那里仿

fú shì yì jiān měi lì de dà fáng jiān fáng jiān lì yǒu yì zhāng zhuō zi

佛是一间美丽的大房间，房间里有一张桌子，

shàng mian bǎi mǎn le jīng zhì de wǎn pán pán zi lì chéng zhe méi zi hé

上面摆满了精致的碗盘，盘子里盛着梅子和

píng guǒ zhōng jiān shì yì zhī yòu fēi yòu dà de kǎo é zuì qí miào de

苹果；中间是一只又肥又大的烤鹅。最奇妙的

shì zhè zhī dà kǎo é jīng cēng de yí xià cóng pán zi lì tiào le chū

是：这只大烤鹅竟“噌”地一下从盘子里跳了出

lái bèi shàng hái bèi zhe dāo chā yáo yáo bǎi bǎi cháo xiǎo nǚ hái zǒu lái

来，背上还背着刀叉，摇摇摆摆朝小女孩走来

xiǎo nǚ hái hái cóng wèi chī guò zhè me fēi měi de kǎo é ne tū

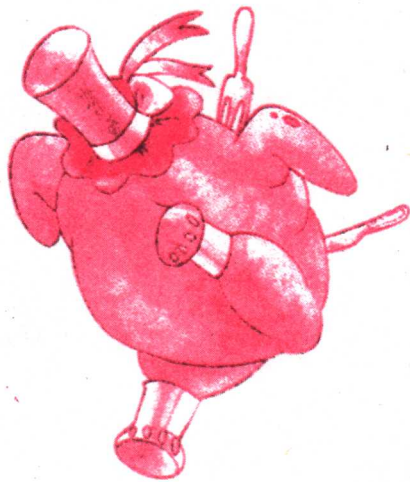
——小女孩还从未吃过这么肥美的烤鹅呢！突

rán huǒ chái xī miè le xiǎo nǚ hái de miàn qián yòu zhǐ shèng xià le yì

然，火柴熄灭了，小女孩的面前又只剩下了一

dǔ yòu hòu yòu lěng de qiáng

堵又厚又冷的墙。

xiǎo nǚ hái rěn bu zhù yòu

小女孩忍不住又

diǎn rán le yì gēn huǒ chái zhè

点燃了一根火柴。这

huí huǒ guāng lǐ chū xiàn le yì

回，火光里出现了一

kē yòu dà yòu měi de shèng dàn

棵又大又美的圣诞

shù xiǎo nǚ hái zuò zài zhè kē

树。小女孩坐在这棵

shèng dàn shù xià gāo xìng jí le

圣诞树下，高兴极了，

tā zhāng zhe xiǎo zuǐ xiào mī mī

她张着小嘴，笑眯眯

de wàng zhe zhè kē měi lì de shèng

地望着这棵美丽的圣

dàn shù zhǐ jiàn tā de lǜ zhī

诞树：只见它的绿枝

shàng rán zhe shù bù qīng de là zhú zhú guāng tiào yuè zhe zài cuì lǜ de

上燃着数不清的蜡烛，烛光跳跃着，在翠绿的

shù yè xià míng liàng ér yòu huān kuài lǐ wù hé huā duǒ guà mǎn le zhěng

树叶下明亮而又欢快。礼物和花朵挂满了整

kē shèng dàn shù nà xiē sè cǎi xiān yàn de tú huà jiù gēn shāng diàn chū

棵圣诞树，那些色彩鲜艳的图画就跟商店橱

chuāng de zhuāng shì huà yì mó yí yàng fǎng fú zài xiàng tā zhǎ zhe yǎn

窗的装饰画一模一样，仿佛在向她眨着眼

jīng xiǎo nǚ hái qíng bù zì jīn de shēn chū shǒu qù xiǎng yào mō mō tā

睛。小女孩情不自禁地伸出手去，想要摸摸它

men jiù zài zhè shí huǒ chái yòu xī miè le dàn zhè cì zhōu wéi bìng méi

们，就在这时，火柴又熄灭了。但这次周围并没

yǒu àn xià lái nà chéng qiān shàng wàn zhī shèng dàn là zhú zài tiān kōng zhōng

有暗下来，那成千上万只圣诞蜡烛在天空中

安徒生童话

AN TU SHENG TONG HUA

安徒生童话

shēng téng zhe yuè shēng yuè gāo zhí dào biàn chéng le tiān biān míng liàng de
升腾着，越升越高，直到变成了天边明亮的
fán xīng qí zhōng yì kē zhuì luò xià lái chuān guò tiān kōng huá chū yì
繁星，其中一颗坠落下来，穿过天空，划出一
tiáo cháng cháng de guāng xiàn xiǎo nǚ hái hé qǐ shuāng shǒu guì zài dì
条长长的光线。小女孩合起双手，跪在地
shàng wèi tā qí dǎo yí dìng yòu yǒu shén me rén sǐ le xiǎo
上，为它祈祷——“一定又有什么人死了！”小
nǚ hái zì yán zì yǔ de shuō dào yīn wèi tā yǐ qù shì de lǎo zǔ mǔ
女孩自言自语地说道。因为她已去世的老祖母
céng jīng shuō guò tiān shàng luò xià yì kē xīng xīng dì shàng jiù huì yǒu yì
曾经说过，天上落下一颗星星，地上就会有一
gè línghún shēng dào tiān shàng qù
个灵魂升到天上去。

xiǎo nǚ hái yòu zài qiáng shàng cā liàng le yì gēn huǒ chái yì shǎn yì
小女孩又在墙上擦亮了一根火柴，一闪一
shǎn de huǒ miáo qū sǎn le zhōu wéi de hēi àn zài zhè liàng guāng zhōng
闪的火苗驱散了周围的黑暗。在这亮光中，
xiǎo nǚ hái de lǎo zǔ mǔ chū xiàn le tā shì nà me cí xiáng nà me wēn
小女孩的老祖母出现了，她是那么慈祥，那么温
róu tā shēn chū shuāng shǒu chōng mǎn cí ài de yōng bào zhe tā de xiǎo
柔，她伸出双手，充满慈爱地拥抱着她的小
sūn nǚ
孙女。

xiǎo nǚ hái zhī dào huǒ chái yí miè diào tā qīn ài de zǔ mǔ jiù
小女孩知道，火柴一灭掉，她亲爱的祖母就
huì bú jiàn le jiù xiàng nà wēn nuǎn de huǒ lú nà xiāng nèn de kǎo
会不见了！就像那温暖的火炉、那香嫩的烤
é nà měi lì de shèng dàn shù yí yàng bú jiàn le xiǎo nǚ hái jí máng
鹅、那美丽的圣诞树一样不见了！小女孩急忙
bǎ shǒu zhōng suǒ yǒu de huǒ chái quán dōu cā liàng le tā duō me xiǎng liú
把手中所有的火柴全都擦亮了，她多么想留

zhù wéi yī téng ài tā

住唯一疼爱她

de zǔ mǔ a tā

的祖母啊！她

shǒu zhōng de zhè bǎ

手中的这把

huǒ chái fā chū le

火柴发出了

yào yǎn de guāng

耀眼的光

liàng guāng huán

亮，光环

zhōng de zǔ mǔ téng ài de

中的祖母疼爱地

bǎ xiǎo nǚ hái bào zài huái li liǎng rén

把小女孩抱在怀里，两人

zài guāng míng hé kuài lè zhōng yì qǐ fēi zǒu le tā men yuè fēi yuè gāo

在光明和快乐中一起飞走了，她们越飞越高，

chuān guò le luò mǎn bái xuě de wū dǐng hé jiào táng de tǎ jiān chuān guò

穿过了落满白雪的屋顶和教堂的塔尖，穿过

le yí piàn piàn dēng guāng shǎn shuò de chéng zhèn xiāng cūn fēi dào méi yǒu

了一片片灯光闪烁的城镇、乡村，飞到没有

hán lěng méi yǒu jī è yě méi yǒu yōu chóu de dì fāng qù le tā

寒冷、没有饥饿，也没有忧愁的地方去了——她

men dào le yí gè zhēn zhèng měi hǎo de suǒ zài tiān táng

们到了一个真正美好的所在——天堂。

xīn nián hán lěng de qīng chén rén men kàn dào yí gè xiǎo nǚ hái zuò

新年寒冷的清晨，人们看到一个女孩坐

zài yí zhuàng fáng zi de guǎi jiǎo chù shuāng jiá tōng hóng liǎn shàng guà zhe

在一幢房子的拐角处，双颊通红，脸上挂着

xìng fú de wēi xiào tài yáng shēng qǐ lái le yáng guāng zhào zài tā xiǎo

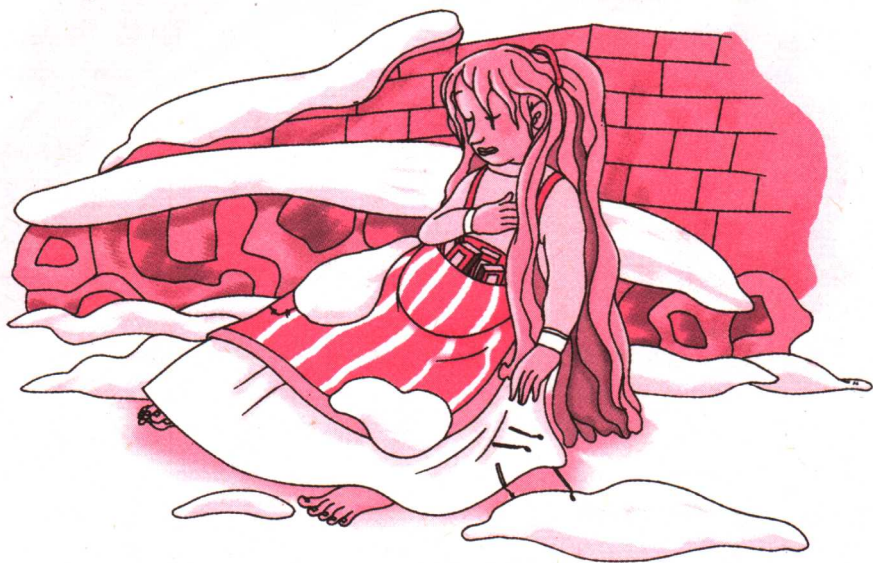
幸福的微笑。太阳升起来了，阳光照在她小

安徒生童话

AN TU SHENG TONG HUA

安徒生童话

xiǎo de shī tǐ shàng bù zhī dào tā shì fǒu gǎn jué dào le yì sī wēn
 小的尸体上，不知道她是否感觉到了一丝温
 nuǎn tā yī jiù zuò zài nà lǐ shǒu lì hái niē zhe yì bǎ yǐ jīng rán jìn
 暖。她依旧坐在那里，手里还捏着一把已经燃尽
 de huǒ chái tā yǐ jīng sǐ le shì zài shèng dàn yè lǐ dòng sǐ de
 的火柴。她已经死了，是在圣诞夜里冻死的。
 rén men dōu shuō tā shì xiǎng nuǎn huo yí xià shēn zi dàn shì méi yǒu rén huì
 人们都说她是想暖和一下身子，但是没有人会
 zhī dào tā céng zài huǒ guāng zhōng kàn dào guò duō me měi hǎo de dōng xī
 知道她曾在火光中看到过多么美好的东西，
 yě méi yǒu rén zhī dào tā shì duō me kuài lè de gēn zhe tā de zǔ mǔ zǒu
 也没有人知道她是多么快乐地跟着她的祖母走
 dào le xīn nián de xìng fú zhōng
 到了新年的幸福中。

chǒu xiǎo yā 丑小鸭

xiāng xià zhèng shì zuì měi lì de jì jié xià tiān xiǎo mài shì
乡下正是最美丽的季节——夏天！小麦是
jīn huáng de yàn mài shì lǜ yóu yóu de jiā shàng mù chǎng shàng jīn huáng
金黄的，燕麦是绿油油的，加上牧场上金黄
de gān cǎo duò kàn shàng qù zhēn shì měi jí le guàn niǎo mài zhe hóng sè
的干草垛，看上去真是美极了。鹤鸟迈着红色
de cháng tuǐ duó lái duó qù jī lǐ gū lū de jiǎng zhe āi jí huà
的长腿踱来踱去，叽里咕噜地讲着埃及话，
zhù yīn wèi jù dān mài de mǐn jiān chuán shuō guàn niǎo shì cóng āi jí
(注：因为据丹麦的民间传说，鹤鸟是从埃及
fēi lái de zhè shì tā cóng mā ma nà er xué dào de yì zhǒng yǔ yán
飞来的。)这是它从妈妈那儿学到的一种语言。
mài dì hé mù chǎng de zhōu wéi yǒu jǐ gè dà sēn lín sēn lín lì yǒu xiē
麦地和牧场的周围有几个大森林，森林里有些
hěn shēn de chí táng dí què xiāng jiān shì fēi cháng měi lì de tài yáng
很深的池塘。的确，乡间是非常美丽的，太阳
guāng zhèng zhào zhe yí zhuàng lǎo shì de nóng zhái tā jǐn kào zhe yì tiáo hěn
光正照着一幢老式的农宅，它紧靠着一条很
shēn de xiǎo xī cóng nóng zhái dào xiǎo xī biān mì mì má má de zhǎng mǎn
深的小溪。从农宅到小溪边密密麻麻地长满
le niú bàng de dà yè zi yè zi zhǎng de fēi cháng gāo xiǎo hái zi
了牛蒡的大叶子。叶子长得非常高，小孩子
jiǎn zhí kě yǐ zhí zhe yāo zhàn zài xià miàn zhè dì fāng huāng liáng de xiàng
简直可以直着腰站在下面。这地方荒凉得像
shì zài mì lín zhōng yāng
是在密林中央。

安徒生童话

jiù zài zhè yàng yí gè yōu jìng shū fu de suǒ zài yì zhī mǔ yā
就在这样一个幽静舒服的所在，一只母鸭
zhèng zuò zài kē lǐ děng dài zhe tā de xiǎo yā zǐ fū chū lái bú guò
正坐在窝里，等待着她的小鸭子孵出来。不过
zhè shí tā yǐ jīng lèi huài le yīn wèi xiǎo yā zǐ chū ké yào hěn cháng shí
这时她已经累坏了，因为小鸭子出壳要很长时
jiān yòu nán dé yǒu shuí lái kàn kàn tā bié de yā zǐ nìng yuàn zài hé
间，又难得有谁来看看她。别的鸭子宁愿在河
li yóu yǒng yě bú yuàn pǎo dào niú bàng xià miàn lái hé tā liáo tiān
里游泳也不愿跑到牛蒡下面来和她聊天。

bù yí huì er yí gè dàn ké zhōng yú liè kāi le jiē zhe yòu shì
不一会儿，一个蛋壳终于裂开了，接着又是

yí gè yí gè jiē yí
一个。一个接一
gè yì zhī zhī máo róng
个，一只只毛茸
róng de xiǎo yā zǐ jiē èr
茸的小鸭子接二
lián sān de zuān chū lái
连三地钻出来。
tā men tái qǐ tóu jī jī
他们抬起头“叽叽
jī jī de jiào zhe
叽叽”地叫着。

zhè ge shì jiè zhēn
“这个世界真
gòu dà zhè xiē nián qīng
够大！”这些年轻
de xiǎo jiā huò shuō de
的小家伙说。的
què bǐ qǐ tā men zài dàn
确，比起他们在蛋

12

